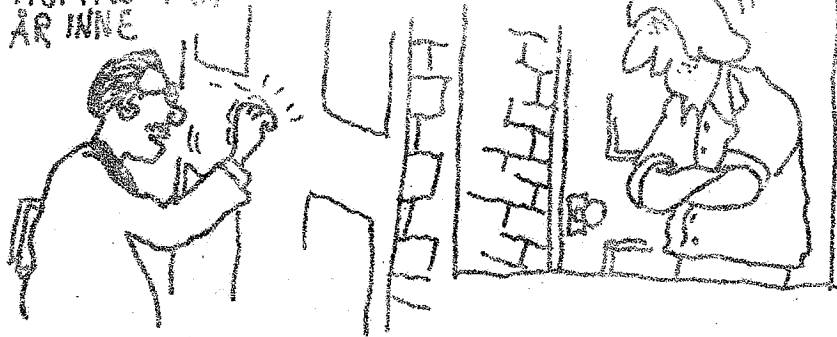

VÅR KÄMPE

HOPPAS HAN
ÄR INNE

HET!

GOD KVÄLL-DET
GÄLLER RIKS-
DAGSVALET

VÅRT PARTI KRÄVER
MINSKAD INVANDRING
FLER POLISER ANTI-
STREJKLAGAR

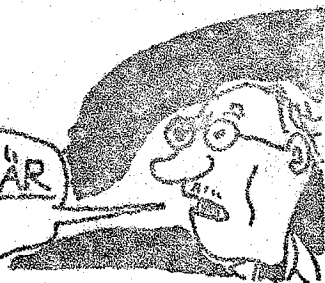

TYVÄRR DU

JAG RÖSTAR MED
SOSSARNA!

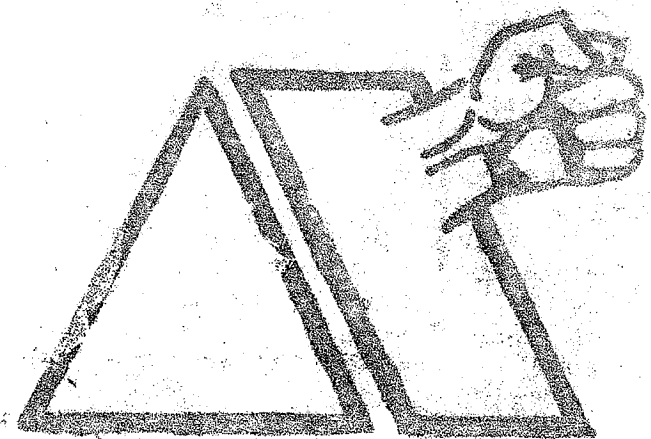
JAG ÄR
SOSSA

RÖDA PÅGÅRET

FABRIKSTIDNING PÅ ÅR

CHILE ÖVERTID JÖNS

ÖVERTID ?

På annan plats i tidningen har vi skrivit om de tillfälliga anställningarna. En fråga som hänger samman med den är övertiden. Övertiden är frivillig, men företaget har rätt enligt avtalet att ta ut 150 timmars övertid. 150 timmar är nästan fyra hela arbetsveckor. En hel semester. Visst kan man neka, men basen har alla trumfkort på hand. Vill man nån gång ha ledigt så blir det kalla handen om man tidigare varit ovillig till övertid. Förflyttningar kan de också ta till men övertidsvägran blir inte det officiella skälet.

Varför måste företaget ta till övertid? Jo naturligtvis för att den vänliga kapaciteten inte räcker till. Försäljarna säljer och säljer under högkonjunkturer och så vet de att basar och fabriksledning kan tvinga knogarna till övertid. - Högkonjunkturer,

som egentligen skulle medföra att vi fick det bättre, ger ofta till resultat att vi får jobba mer på övertid, takten höjs mm.

De enda som verkligen tjänar nåt är företaget. Isamband med att Facit kom i kris så var det många knogare som bittert såg tillbaka på sin tid där. De jobbade och slet en massa på övertid, då Facits maskiner gick åt som smör, men när företaget gick dåligt så var allt deras slit och uppoffring glömd. Och så är det med oss också. Nu skriker och bönar basar och andra om övertid, men när ordeerna sinar så hårdnar tonen. I hög- och lågkonjunktur, det spelar ingen roll, vi står där vi står. Är det uppåt så får vi slita kvällar, lördagar och söndagar, är det kärvare klimat för kapitalismen så är det inte ens säkert att vi får jobb.

Vi måste göra en samlad aktion mot övertiden. Att kämpa ensam mot företaget och riskera att bli förflyttad eller missa jobbet är orimligt. Vi måste föra kampen tillsammans. Kräva löner som man kanklara sig på utan att behöva jobba över.

SOSSARNA LJUGER !

RÖDA PACKET ÄR INTE

KFMLF:S TIDNING

DEN ÄR VÅR

CHILE - reformismens omöjlighet

Den 11 september i år störtades den socialistiska regeringen i Chile. En fascistisk militärjunta tar makten. Detta kommer att få fruktansvärda konsekvenser för den chilenska arbetarklassen.

Hur kunde detta ske?

När Allende och folkfronten tillträdde makten efter de allmänna valen 1970 var fattigdomen i landet stor. Det ekonomiska läget präglades av en stark kris, arbetslösheten var stor och industrin ägdes av utländska företag som tog all vinst själv. Framförallt då USA som ägde de stora gruvbolagen. Efter folkfrontens valseger genomförde USA en ekonomisk bojkott mot Chile. Förutom att de förstas stödde militären med vapenleveranser o dyl. Folkfronten som bestod av det stalinistiska kommunistpartiet, socialistpartiet och den kristna vänstern, menade

att man genom den fredliga vägen via parlamentet skulle bygga ett socialistiskt Chile. Att med parlamentariska medel genomföra socialism innebar att regeringen förvisso genomförde en del reformer som gynnade arbetarklassen. B.L. a. nationaliserades koppargruvorna och bankerna. Koppar är Chiles största exportvara och svarar för 80% av exportinkomsterna. Men reformerna genomfördes av de folkvalda representanterna, utan att arbetarna själva fick vara med och fatta beslut. Den socialistiska kampviljan fanns hos arbetarna men arbetarnas organisation saknades och folkfronten gav inga vapen till arbetarna. Detta visar sig senare vara ett stort misstag. Den fredliga väg som Allende och folkfronten ville nå socialism visar sig vara en helt fel-

SOCIALISM GENOM KLASSKAMP

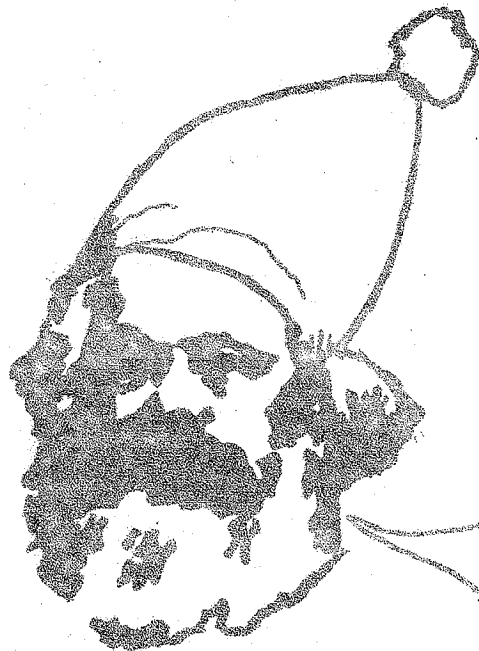
aktig väg. Endast arbetarnas massorganisering kan krossa kapitalismen och borgarmakten. I Chile samarbetade folkfronten med (polis, militärer, och kapitalister) borgarna. Naturligtvis utövades starka påtryckningar från borgare och kapitalister - borgarna kände sina intressen hotade - som folkfronten gav efter för. Man släppte tex. in militärer i regeringen, lät fascistiska band växa sig starka och lät officerarna agera mot arbetarna. Det fanns militanta arbetare i revolutionära vänsterorganisationer som insåg hotet från

borgarna och försökte motarbeta detta. Man ville mobilisera arbetare och bönder i arbetar och bonde-råd, beväpna arbetarna och bedriva ett revolutionärt arbete bland soldater och underbefäl. Detta var det enda som skulle kunna stoppa fascismens framfart. Men organisationerna hann aldrig få tillräckligt inflytande. fascisterna växte sig allt starkare och gick till angrepp den 29 juni. Arbetarna slog tillbaka med de vapen de hade och ockuperade fabriker, de började själva ta över produktion och distribution. Arbetarna började också beväpna sig. Den 11 september slog militärjuntan åter till, denna gång mycket hårdare och kuppen "lyckades", tills vidare. Efter kuppen har en blodig terror och människojakt startats. Tusentals revolutionära arbetare har mördats. Efter att ha följt utvecklingen i Chile tvingas vi att konstatera att den fredliga vägen till socialismen är det blodiga nederlagets väg.

Vill vi uppnå ett socialistiskt samhälle så oblodigt som möjligt måste vi krossa borgarna och själva kontrollera makten i samhället.

DEN JULETID SOM KOMMER

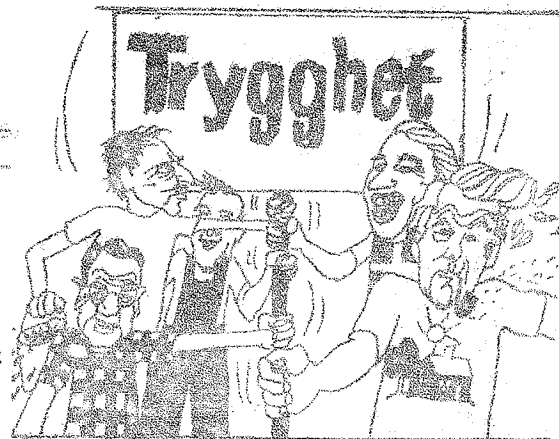
Om ÅR kan köra julpapper hela året så kan vi i Röda Picket ta upp julen nu i oktober. Skälet är naturligtvis de här mellandagarna. Får vi bort dem så får vi sammanlagt elva dagars ledighet vid jul. Det vore minsann oss väl unnat. Men företaget vägrar. Ska vi jobba in dagarna på lördagar eller kvällar så kräver facket mycket riktigt 100 % enligt avtalet, men se det vägrar företagsledningen gå med på. Och varför ska vi förresten jobba in dem? Har vi inte slitit ihop nog med profit åt företaget? Hur många övertidstimmar har inte vi jobbat under året? Det vore inte för mycket att kräva helgdagsersättning för dessa två dagar! Utan någon injobbning. Varför ska vi behöva krusa och krypa jämt. Företaget ska betala oss två extra dagar! Det har vi minsann ärligen tjänat ihop.

6

VALET

Ja, i år blev det oavgjort. 175-175 mellan de sk. borgerliga och socialistiska blocken. För oss vanliga människor spelar riksdagen som vanligt liten roll. Vi kommer stå kvar vid maskinen, om vi inte får sparken. Löneformen och förmännen kommer att tävla om vem som splittrar och hetsar bäst. Kapitalisterna behåller makten, och vill att vi ska höja takten. Åtminstone tills vi själva tar upp kampen på egen hand.

Inga drömmar
om riksdagen

SOCIALISM

genom

KLASSKAMP!

7

Grafiker i solidaritetsstrejk

Torsdagen den 27:e september gick ca 80 arbetare i strejk vid Engnellska tryckeriet i Stockholm. De strejkade för återanställning av två arbetskamrater som fått sparken för de var inte lönsamma för kapitalet. Deras fackstyrelse avgick för att kunna delta men ordföranden Olle Åstrand i Grafiska Fackförbundet avgick inte. Vilken sida står du på, Bengt Pick, förlåt Frick, när vi börjar kämpa? Olle Å. står helt på företagarnas sida och menar att arbetarna får skylla sig själva om de allihop får sparken. "Strejken strider mot alla regler!" sa han. Vi i Röda Packet anser att reglerna skapar vi själva när vi

kämpar. Strejkar arbetarna så är det en regel att det är rätt att kämpa! Sen må överlöpare som Olle Å. säga vad dom vill.

Våra strejkande kamrater har nu återgått till arbetet. Kraven på återanställning hoppas de nu få igenom förhandlingsvägen mellan facket och arbetsköpareföreningen. I detta läge har arbetsköpardirektör Unge haft fräckheten att hota med att de kommande centrala återanställningsförhandlingarna nu är i ett sämre läge. Arbetarna har ju vågat strejka. Men utan strejken hade dom över huvud taget inte lyssnat på arbetarna, var så säkra! FORTS.

Men några illusioner om att arbetarklassen i grund och botten kan få igenom något förhandlingsvägen ska vi inte ha. VAD VI FÅR - DET HAR VI TAGIT!

De strejkande hade fått sympatibevis från många håll. Men vad gjorde vi här på ÅR?

Inte ett jävla dugg! Vi måste skärpa oss till nästa gång. Vi jobbbara ska hålla ihop, det är rätt och riktigt!

TILLFÄLLIGT ANSTÄLLD

ÅR har som vana att anställa folk på kort tid, ett par månader är vanligt. Det är ju väldigt bekvämt och bra för företaget, dom slipper t. ex. betala ATP. Men för dom som anställs är det förstås inte så bra. Det är lätt att föreställa sig hur osäkert och otryggt det känns att bara ha jobb för de närmaste månaderna. Dessutom kan man som tillfälligt anställd bli sparkad när som helst om man är obekvämt för företaget, om man t. ex. vägrar att jobba övertid eller "är obekvämt på annat sätt". Det finns ex. på det på ÅR. En tjej som aldrig fick lära sig hur hon skulle justera sin maskin fick sparken för att hon kallade på montören för ofta. Man jobbar på nåder, under trycket att vara till lags om man vill jobba kvar efter att anställningstiden gått ut.

Som vi skrev för några nummer sen skulle "allas vår vän" Malmgren snart ersättas av en ny tidsstudieman. Nu har han kommit. Abrahamsson var namnet. Även han är en djävul på att sätta bra rekord. Bra för företaget

tvekan är han allaredan företagsledningens gunstling. Vi däremot önskar honom (och alla andra tidsstudiemän) till ett varmt ställe, betydligt varmare än hyllbeavdelningen. Istället vill vi ha fast månadslön. Bort med

alltså. Han har gått i Lennart Jönssons skola en tid och avlagt sin examen på Hyllbo. Han visade där prov på en enastående förmåga att hantera klocka och block. Malmgrens ackord framstod som rena barnleken i jämförelse med Abrahamssons. Utan

ackord, olika lönegrupper. Det bara splittrar oss. Som nu när vi fick höjda löner. De högre grupperna fick mer i höjning än de lägre. Skillnaderna ökade alltså. Vad är det för slags socialistisk lönepolitik från facket's sida?

HÖSTVINDAR

I förra numret var pilen riktad mot höger. För att vi inte skall bli förväxlade med SAP:s kringelkrokpil som dom så gärna gömmer under kavajslaget har vi beslutat att vinden skall blåsa åt vänster.

Nu lagom till den mörka tiden har företaget beslutat att vi skall få reklam i lunchrummet från Lunds arbetarinstitut. Vad kan detta vara, tänker vi. Bladet ligger där på bordet, färgranni och i alla fall inte blått utan lite gult sådär, om nu det skulle vara blåttre?! I denna kungakröningarnas nationalistiska "Vi bygger vidare" och "Med Sverige i tiden" - anda menar jag blågult alltså. Näja, arbetarinstitut var det ja. Vi läser nyfikna vad det är som bjuds. Jaha, föredrag om orkidéer och reseskikringar från det soliga Spanien. Det måste vara fel någonstans. Det skulle väl ha stått Lunds societetsin-

stitut istället, tänker vi och flyttar tankfullt våra brickor och ser något konstigt som hänger på väggarna. Jaha, det är konst. Ditt Hood eller något sånt där stod det i ÅR-pressen. Ja, det måste vara något fint för han hade ju fått pris, varit med på utställningar och sånt. Ja, och sen lite orkidéföredrag på det. Då blir vi nog snälla. Då klagar vi nog inte mer, utan går saligt omkring med väldoftande blommor i knapphållet och bara ler. Men vad är det jag ser? "Varning för buller". "Färglösningsmedel farligt för hjärncellerna". Vi måste se till att få RÖDA lappar och RÖDA tavlor, eller vad säger ni?

Jöns